

of information, which activates the unconscious zones of an individual. Using the provisions of NLP and suggestive linguistics served to clarify the influential potential of headline phraseological units.

Bibliography:

1. Ковалевська Т. Ю. Комунікативні аспекти нейролінгвістичного програмування. Одеса : Астропринт, 2008.
2. Ужченко В. Д. Фразеологія сучасної української мови. Київ : Знання, 2007.
3. Bandler R., Grinder J. Trance-Formations : Neuro-Linguistic Programming and the Structure of Hypnosis. Moab, UT : Real People Press, 1981.
4. Erickson M., Rossi E. Autohypnotic Experiences of Milton H. *Erickson American Journal of Clinical Hypnosis*. 1977. № 20. Pp. 36–54.
5. Kovalevska T. Yu., Kovalevska A. V. Neuro-Linguistic Programming Conceptual Basis and Perspective Technologies. *Записки з українського мовознавства*. 2019. Вип. 26 : у 2-х т. Т. 2. С. 351–362.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-664-5-53>

MEDIA AND NATIONAL IDENTITY IN DIGITAL DISCOURSE

МЕДІА ТА НАЦІОНАЛЬНА ІДЕНТИЧНІСТЬ У ЦИФРОВОМУ ДИСКУРСІ

Suvorova S. A.

*Candidate of Philological Sciences,
Associate Professor at the Department
of Ukrainian Studies and Foreign
Languages,
Ukrainian State University of Science
and Technologies
Dnipro, Ukraine*

Суворова С. А.

*кандидат філологічних наук,
доцент кафедри українознавства
та іноземних мов,
Український державний університет
науки і технологій
м. Дніпро, Україна*

1. Introduction

In contemporary digital communication, identity increasingly appears not as a fixed attribute but as an outcome of representation and interpretation within public discourse. From a cultural-studies perspective, identity can be approached as a “production” shaped within representation and therefore inherently processual and context-dependent [1, p. 222]. This becomes especially visible in media environments where national meanings are

constructed through lexical selection, metaphorical modelling, evaluative framing, and narrative schemata.

In a sociological register, identity may be defined as a process of constructing meaning on the basis of a cultural attribute (or a related set of attributes) that is given priority over other sources of meaning [2, p. 6]. Within the logic of the network society, tensions between the local and the global intensify, while informational “flows” accelerate the circulation of interpretive templates and ready-made frames [2, pp. 10–11]. Hence, media discourse analysis must account for how national meanings become visible, persuasive, and “translatable” in globally competitive attention economies.

2. Material and Methods

Material:

1) posts and public statements from official pages and public institutions (local narrative);

2) news reports and analytical notes from international media (global narrative);

3) highly circulated posts/reposts in social media.

Methods:

1) Critical Discourse Analysis (CDA) as a tool to relate discourse to power, ideology, and social structure [4, pp. 3–6];

2) discourse-pragmatic analysis of “we/they” oppositions, evaluation, and modality;

3) comparative analysis of local and global narrative patterns;

4) elements of the socio-cognitive approach: public discourse control as a resource of influence and dominance [3, pp. 13–15].

3. Results and Discussion

3.1. Identity markers: what is being “recoded”

Across the examined digital texts, national identity is most frequently indexed by:

1) lexical signals of belonging (community labels, institutional names, culturally loaded keywords, markers of proximity and collective agency);

2) metaphorical frames (identity as “home/belonging,” “protection/fortress,” “path/choice,” “voice/agency,” “flow/network”);

3) evaluative markers (positive self-presentation of “we,” problematization or negative framing of “they,” intensifiers, emotionally charged vocabulary, rhetorical questions);

4) deictic and pronominal strategies (construction of collective “we” as an actor, strategic distancing from “they”).

These markers function in conjunction with platform genres: news items tend to foreground informational economy and standardized framing,

whereas posts and public statements more often mobilize affect and solidarity.

3.2. Three dominant recoding strategies

1. Universalization. Local meanings are framed through universal value-words (rights, freedom, dignity, safety), increasing international readability while reducing the density of culturally specific symbols. In this mode, national identity becomes a “language of values” rather than a “language of traditions.”

2. Stereotypization. Complex local contexts are packaged into familiar mass-media plots (role conflict, hero/anti-hero scripts, crisis templates). This aligns with the idea that control over public discourse provides interpretive power: the actor who sets the frame influences what becomes thinkable and shareable [3, pp. 13–15].

3. Hybridization. National symbols are integrated into memeability, hashtags, short-form logic, and clip-like argumentation. This increases circulation speed, yet it risks flattening semantic layers. At the same time, such hybridization reveals identity as “becoming” rather than “being” [1, p. 225], consistent with the processual nature of mediated identification.

3.3. Local vs global narratives: what changes

Comparative reading typically shows that:

1) local narratives rely more heavily on “internal” cultural codes and affective proximity (collective “we,” appeals to shared experience and memory);

2) global narratives shift towards explanatory standardization (categorization, generalized labels, backgrounding).

Conclusions. In digital media discourse, national meanings are recoded through a multi-level complex of lexical, metaphorical, and evaluative markers that structure “we/they” oppositions. The most recurrent recoding strategies are universalization, stereotypization, and hybridization. Local narratives tend to preserve cultural density and affective proximity, while global narratives favour standardization and generalized interpretive templates.

Combining CDA with identity-focused approaches enables a systematic description of how platform formats and discursive power affect the visibility and “exportability” of national meanings.

Bibliography:

1. Stuart Hall. Cultural Identity and Diaspora. In: *Identity: Community, Culture, Difference* / ed. by J. Rutherford. London : Lawrence & Wishart, 1990. P. 222–237.

2. Manuel Castells. *The Power of Identity*. 2nd ed. Oxford : Wiley-Blackwell, 2009. 592 p.

3. Teun A. van Dijk. *Discourse and Power*. Basingstoke : Palgrave Macmillan, 2008. 308 p.

4. Norman Fairclough. *Critical Discourse Analysis: The Critical Study of Language*. 2nd ed. Abingdon : Routledge, 2013. 608 p.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-664-5-54>

**LINGUISTIC STRATEGIES FOR THE FORMATION
OF NATIONAL IDENTITY IN UKRAINIAN MEDIA
IN THE CONTEXT OF GLOBALIZATION**

**МОВНІ СТРАТЕГІЇ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ
ІДЕНТИЧНОСТІ В УКРАЇНСЬКИХ МЕДІА
В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ**

Shershnova O. V.

*Assistant Professor at the Department
of Primary and Special Education,
Bohdan Khmelnytskyi Melitopol State
Pedagogical University
Zaporizhzhia, Ukraine*

Шершеньова О. В.

*асистент кафедри початкової
і спеціальної освіти,
Мелітопольський державний
педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького
м. Запоріжжя, України*

Функціонування й динамічний розвиток України як суверенної демократичної держави значною мірою зумовлені рівнем сформованості в громадян почуття національної та громадянської ідентичності. Усвідомлена належність до української політичної нації – самобутньої історико-культурної спільноти, інтегрованої спільною назвою, державною символікою, колективною історичною пам'яттю та системою суспільно-державних цінностей, серед яких вагоме місце посідають українська мова й народні традиції, – впливає не лише на світоглядні установки особистості, а й на моделі її соціальної активності та громадянської відповідальності.

У ХХІ столітті глобалізаційні процеси суттєво змінюють конфігурацію комунікативного простору: інформаційні потоки набувають наднаціонального характеру, традиційні медіа трансформуються у цифрові платформи, а мовна політика дедалі більше розглядається як інструмент забезпечення культурної та інформаційної безпеки.